

Quan jo veia el poeta, alat, dematerialitzat tot copit (✓)

Ja era lluny el ^{Temps} / ja es. ^{tambe} lluny el temps quan les visites de La Rodona ens reunim en conclave per a ~~discutir~~ investigar i discutir com venien les existències al món.

Es anys s'escolaven imprecisables: se n'enduen i cobraven tot el que havia estat tingut un significat en la meua infància, ésser, ésser, ésser... Jo havia llegit molt en l'endemig i vivent les experiències de la nostra ruina, les hereditats domèstiques de la mare, el procés artístic - L. Terenci del pare - el qual seguia escrivint aferrissadament sense acabar d'adablar-se - la vida social, ni domèstica amb les exigències fetals que amadues importaven. Jo era una artista d'anta de música i tot semblava voler demostrar que en hi lluiria i fins hi guanyava ^{glòria} ~~glòria~~ encara que hi en el fons de mi mateixa no hi veig creure mai. La música no em costava cap esforç i tot jugant jugant aprenia però quan l'esforç es tornava exigent - un instrumentista ha

192
nao irracional. Presentment de passar hores; més hores sent
en els arpegis, lligats, picats, pulsacions ^{exacució} yo no tenia pa-
ciencia per ~~af~~ aquest sacrifici. En el fons sabia que mai
no seria concertista. Però a casa ^{lobs menys hi s'ho} ~~no hi havia~~ ~~els~~ creien
en ~~responsabilitat~~ ~~amb~~ ~~un~~ ~~concertista~~ ~~del~~ ~~menys~~ ~~yo~~

Darrerament m'ies i extravagants cogitacions psicòlogues
i filosòfiques ocupaven els meves hores. Tenia una
libreta en la qual apuntava les meves impressions.
Deu ens elivri - pensava, que alqui de casa la llegixi -
Hi anotava les meves idees i aquestes idees no podien
ésser les de cap membre de la família. Darrerament
~~me~~ havia tingut un fracs religiós de greus conse-
quències ^{morals i sentimentals} ~~múltiples~~. Havia anat a confessar i el confessor
~~va~~ em feia preguntes i més preguntes. a les quals no
podia respondre perquè mai no m'havia passat pel

pel cap ^{de pensar-hi mi} que el que em deia existís. Les preguntes del confessor m'obrien horitzons inexplorats en el camp de la sexualitat i del diu. Fins llavors, ^{la idea de} ~~per a mi~~; i l'amor ^{i el més gran amor} ~~havia~~ estat ^{per a mi} sentiments ideals, puríssims. Quan m'enamorava pel o mot d'un home era una pura i casta adoració que no el llegava ni de lluny ni de prop amb la qüestió ^{ni sexual}. Llavors que aquell desvergonyit confessor insinuava pensaments, desigs i actes que m'overaven i em repugnaven jo no havia sentit encara l'opellació del sexe. ^{Ignorava} ~~existia~~ en absolut el desig del mascle i totes les sensacions, emocions, lluites i devotes del sexe. El confessor em revelava caïres de la vida amorosa que jo no sospitava; ^{les quals havien preferit.} ~~per a mi~~ seguir ignorant de l'amor havia estat per a mi fins aquell precís instant la cosa més bella, més alta, més exaltant, i pura de la vida.

Sortosament el confessor no va desvetllar en mi ni la curia

silat ni el sensualisme, només un dubte sobre l'eficàcia ^{religiosa} de la confessió. Ja sabia que tots els capellans no eren com aquell i que potser mai més no me n'escoria un de tan destructor. Però el sol fet d'haver-me ~~encarregat~~ envoltat amb ell aquell mateix exemplar m'apartava del confessorari.

Siquia ament a miure no solament ~~per~~ retines sinó amb sinceritat cada cop que els meus ulls es trobaren amb aquella ^{arrebentada} coseta ^{enrinxada} i mortinada on homes i dones s'apretaven, s'agenollaven i confessien xiuxuscant les seves culpes, m'estremien d'horror com a' en comptes d'estar executant un acte de penediment; humilitat, cometessin un acte vergonyós ^{amb} complicitat amb un clergue hipòcrita i lasciu.

Es meus pares ens havien ~~donat~~ pujat on la religió catòlica però els estaven balejats, confirmats i creientets segons els mandaments de l'Església però no vivien als nostres passes. No ens preguntaven mai si anàvem o no anàvem a missa a confessar i a començar. Helena era molt devota, jo no. ~~La~~ meua trista aventura amb el confessor no en vaig dir res a la família.

i menys des d'alestors

Jo sabia callar i servir per a qui sola les impressions
emocions i sentiments més pregons, els bons i els dolents. ~~Acce-~~
Ningu de casa no va saber el que ~~m'havia esdevingut amb~~
el confessor ⁿⁱ que jo ja no anava a confessar.

Helena sortia ^{sovint} de casa amb el missal el rosari i la man-
tellenia a les mans, jo no i ningú no em preguntava perquè
jo era tan diferent a Helena en matèria religiosa. De
diferent ho era en tot i no fero menys ens estimàvem i eren les
millors companyes del món. Ella sentia una gran admiració per
la germana artista decidida, alegre i original. Jo sentia també
admiració i estímul per aquella noi tan serena, tan treballadora
tan enmarcada i fe tan marassa de la nostra germana ~~filla~~
la prau'ositiu i formosa Cèlia, la joquina de la família
jo en aquella famosa llibreta on marcava tots els meus
pensaments fe havia escrit aquelles idees irrespectuoses i per a
alguns ^{potser} sacril·les sobre la maternitat.

"Una dona que acaba de parir un fill, deia la llibreta i no te
més mèrit que una veua que ha ~~fet~~ un vedell. Però la dona,

és inferior a la vaca pel fet de sentir-se ⁱⁿ orpellota.
 orpellota de peu? I no parlem de l'home estúpidament se-
 tífet d'esser ~~autor~~ el coautor de la peça "

llavors també va ésser el moment de sentir una mena
 de repugnància per envers l'acte sexual. Segurament quell
 mal confessor en tenia la culpa. Fins llavors totes les
 meves amovetes - cap no arribava a arribar - havien trans
 correjat en un clima de castedat ^{absoluta} perfecta, Ni ~~manolo de las~~
Cuevas, ni Santiago Gypinote de los monteros ^{els meus em-}
~~deixables, Gypino, o Bosch~~ ni més tard Manolo de las, ni cap
 nisi que m. heques fet l'acte no havien fet ni per
 ni molt el meu poder. El meu patg sobtat a l'acte pro-
 creador no es basava doncs en cap ^{llur,} trista ni ^{et} creativa ex-
 perència, ^{personal} ~~ni tampoc en cap lectura~~ ^{ni tampoc en cap} ~~manolo de las~~
 hont³ ~~ni dir em molt que popues lesi. me.~~ ^{Cap d'aperts mes no}
 ni tant fols estrenyer. me. la ^{l'únic que havia fet.}
 apose cadament amb la seva parenta ^{definitiva:} ~~deixant~~

amagada a rases d'una reixa havia estat el confessor
 anònim. Però ja m'hi havia prou per a afirmar-me
 en el meu fèstig o repulsió de pudor al acte, que ~~era~~
 sota l'excusa d'amor anès de dret o de ^{la luxúria} l'alex al sexe.

Jo rumiava molt sobre això i lamentava "que l'acte
 de l'amor fos un acte ^{sobre el qual no tenia cap op. personal però} que els de pensar-hi m'entartidís
 i em repugnava. "Llevis va ésser quan jo em desesperava
 pensant que la sublimitat d'ésser mare - no de posar
 la criatura al món sinó ^{d'amar-la} de tenir-ne cura, d'educar-la, - no
 podia aconseguir-se més que lliurant el cos a un mrassele.

No gosava parlar-ne amb ningú perquè la sent que
 em voltava si hauria honoritzat ^{o hauria fet veure que} en ~~posar~~ ^{posar} ~~només~~
 s'honoritzava només d'oír les mieres i dees. Jo em
 cap ^{havia} ~~veia~~ ^{veia} interetar de dir que una dona o un home
 que cobtem un infant i el criem com si fos un fill
 propi em tan mare i tant pare com els propis progenitors

de moment no gosava parlar - ni amb ningú perquè sent que em voltava, admet les meves amigues i fins la meua germana Helene més íntimes, s'haurien horroritzat només d'entendre aquell tema. Però el tema de la procreació prescindint del contacte directe del mascle feia dies que em ballava pel cervell. Era cosa havia d'ésser factible. Algui, un bon fisiòleg, un bon púmic, un bon biòleg, naturalment dels Estats Units, haurien d'inventar trobar el sistema de prenyar una dona sense el contacte directe amb el mascle. Llavors la dona podria ésser mare sense haver de suportar aquella terrible humiliació, aquell tremend fatig, conuebre ~~una~~ conuebre la puresa. No per la puresa mateixa que a mi no em preocupava com a principi moral o religiós sinó com a fisiologia mirada personal i jo llavors no havia llegit, ni ell no l'havia escrit o publicat el cèlebre novel·la d' Aldous Huxley "The happy New world" ni les practiques ni les teories de la concepció artificial oren conuepte. Per jo hi rumiava sovint i no anava fent res perquè el procediment es ve trobar i fins practicar als Estats Units uns anys després.

Les meves idees d'aquella època no trobaven cap resso' entre la gent que jo preferia. Però uns veïnes de la mateixa escola solien reunir-nos sovint. Elles tenien un taller de les mitges a màquina i hi treballaven tot el dia; - també la vetlla. Ens hi reuníem tota la juvenella de l'escola la casa; jo solia ésser el punt central de les diversions. Allí podia per el passat que era una ~~edat~~ ^{esbargiments} ~~meu~~ ^{diversions} ~~preferida~~ allí podia representar escenes dramàtiques improvisant les paraules. Solia ésser una idea inenxidable que anava a canflotar i a fer-separ agendolant-se damunt la tumba del seu marit y totes les nenes de l'escola ploraven a l'aprima viva... Després tot d'una esclatava a riure; les meves rialles omplien d'ús jipsos l'habitació. Totes les nenes de l'escola riuen com unes bofes. Però de tant en tant jo desitjava comunicar les meves idees a les meves companyes. Elavores l'efecte era desastro's, Un dia vaig intentar d'explicar - les que al meu entendre una dona o un home que absten un infant i el crien com si fos un fill propi, sin tan pares i tan mares de la criatura com els propis mareadors